

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ő szám
 I. EMELET
 [hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.]

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

A pécsi sertésvész.

Pécs, 1895. október 9.

(* *) A kőbányai sertésletelepeken még a nyár elején kitört sertésvész rémületbe ejtette az ország összes sertéskereskedőit, iszonyu pénzbeli veszteségeket okozva nekik a nap nap után történő tömeges elhullások által. Azóta ez a veszedelem körutat tett az egész országban, előpostának küldvén maga előtt a sertés-orbáncot, úgy hogy az egész nyár folyamán napról-napra olvashattuk a lapokban, hogy hol itt, hol ott ütött ki a sertés-orbánc, és vármegyénk községei nagyjából egymásután alispáni rendelettel zár alá lőnek helyezve a sertés-orbánc miatt.

Jött azután nemsokára a valóságos sertésvész, és a szegény falusi emberek egyetlen jószágát, a miből egy kis télire való került volna, megsemmisítette; de a több sertéssel rendelkező gazdáknak is iszonyu károkat okozott és ilymódon a vármegye sertésállománya rövid pár hó alatt felére redukálódott.

Kőbányán azóta megszűnt a sertésvész, a mennyiben az összes állomány elhullott vagy leszurattott és körülbelül ilyen állapotnak nézünk elbe mi is, midőn az egyszeri cigánynyal elmondhatjuk, midőn az utolsó jószágát is eldöglött, hogy „hála Istennek, megszűnt már a dög.”

Hogy a sertésvész a vidéken már régibb idő óta grasszál, arról tudomást szerezhetett volna a mi rendőrségünk is, ha hivatalosan nem, hát a lapokból, a melyek napról-napra hűségesen regisztráltak, hogy itt meg itt tört ki a sertésvész és a Pécs körül fekvő községekben majdnem mindenütt fordult elő ilyen eset. Persze, nálunk még akkor nem volt baj, minek lett volna a nagy apparátus mozgósítása, mire való lett volna a praeventív intézkedés. Most már tessék segíteni a bajon, midőn itt van városunkban, midőn valósággal megfészkelte magát, és abból a nagy sertésállományból, a mely talán Budapesté után legnagyobb az országban, naponta 20—30 darabot juttat a szappanfőzőnek. Csinálhatják most már a legszigorubb intézkedéseket, állíthatják ki a passzusokat, a sertésvész nem szűnik meg, még akkor sem, ha azt a sok utólagos irkafirkát beadnak a döglődő sertéseknek, a mit lázas tevékenységgel gyártanak

a torony alatt. Eső után köpenyeg — ennyi az egész.

A pécsi sertésbiztosító részvenytársaság még idejében árt a főkapitánysághoz, hogy zárja el a város területét az idegen sertések elől, melyek magukkal hozzák az inficiáló veszedelmet, ne engedjék be a beteg sertéseket a pécsi piacra. Persze, a mi rendőrségünk a társaság monopoliumát látta ebben a kívánságban, és az átiratot, a mely hozzáértő emberektől eredt, figyelembe nem vette, adakta tette, és maradt minden a régiben. Persze, ott a hol csak a legkisebb érdeke van a hatóságának az ilyen dolgok iránt, az legelső kötelességének ismeri, hogy legalább a vásárok tartását betiltja. És mégis nálunk Pécsen akkor, midőn már a baj megvolt, akkor engedélyezték a pótvásárt, nem törődve a fenyegető veszedelemmel, csak hogy a helypénzszedők zsebe teljék. Bizony ez oly könnyelműség volt, melyet jóva soha és semmiképpen nem tehetnek.

Mint fentebb jeleztük, a sertésvészt a vidéken a sertésorbánc terjedése előzte meg. Már ekkor elkövette a mi rendőrségünk a meg nem bocsátható mulasztást, hogy megengedte az ilyen sertéseknek piacon való eladását és így lehetővé tette a vésznek más vidékekre történt átplántálását.

No de végre, mikor már a baj a nyakunkon volt, mikor éppen a 3—4000 darabot tevő sertésbiztosító állományban hivatalosan konstataált a sertésvész, akkor csináltak a mi uraink a nagy ribilliót, tele plakátozták a várost sertésvészszel, mintha bizony ezzel meg lehetne akadályozni a vész tova-terjedését.

Tehát a vész már meg volt a mi rendőrségünk mulasztása és indolenciája folytán, a sertésletelep igazgatósága tehát, hogy a nagyobb károsodásnak elejét vegye, folyamodott a miniszteriumhoz a maga sertésállományának idegen helyen való tömeges és egyszerre való értékesítése szempontjából, hogy reá nézve a zárlat feloldassék.

Még a múlt hó 22-én jött meg a miniszter-től a távirati intézkedés, hogy a zárlatot Pécsre nézve ideiglenesen feloldja. Ha ez a távirat idejében és azonnal közöltetett volna a sertésbiztosítóval, úgy akkor az ott levő több ezer sertés mint készáru azonnal eladható lett volna. De rendőrsé-

günknek kisebb gondja is nagyobb volt ennél, mert csak két nap mulva — csigapostán — értesítette a telep igazgatóságát, a midőn aztán ez a szükséges intézkedéseket megtette, a kocsikat megrendelte, a mivel szintén két nap veszett el, — szeptember 26-án, midőn a máreleve eladott árukat szállítani lehetett volna, ekkor konstataáltak a városi állatorvosok a sertés-orbáncot, minek következtében a zárlatot újra elrendelték, és így igen természetes, hogy a berakásra kész sertésállomány itt rekedt. Ekkor sürgönyözött a telep igazgatósága a miniszternek, hogy engedje meg a különben is teljesen izolált telepről az egészséges sertések elszállítását, de felelet máig sem érkezett. Így aztán egy hét mulva inficiálva lett az egész telep és tulajdonképpen itt konstataáltak először a sertésvészt.

A társaságnak, de legkivált az ott levő sertések tulajdonosainak tehát megvan a anyagi kára, a mit a rendőrség összes bölcsessége nem fog pótolni. Azóta aztán a sertésvész állandóan letelepedett Pécs városában a rendőrség kiváló gondoskodása folytán. Naponként 15—20 sertés költözik jobb hazába, megkárosítva ily módon a szegény lakosságot, a melyet talán egyetlen jószágtól foszt meg.

A sertésvész grasszálását azonban a fogyasztó közönség is nagyon érzi a disznóhus, szalonna és zsiradék hirtelen felszökött árában. Hentesünk már is biztatnak, hogy két hét mulva az a zsir, a mit tavaly 52 krajcárjával mértek kilónként, bizonyára 70 kr. fog lenni, ha nem több.

Most aztán a rendőrség dezinficálhat, eláthatja az elhullott sertéseket kellő rendőri asszisztencia mellett és gyönyörködhetik művében, a mit éppen ő hozott a város nyakára lassúsága, késelemessége és könnyelműsége folytán.

* A püspököknek a lelkészek részére adott közös utasításait a pécsi püspök, tekintettel egyházmegyéje különös viszonyaira, a következő rendeletben egészítette ki.

1. Azok a szülők, kik megleégesznek gyermekeik pusztá polgári anyakönyvi bejegyzésével és a kacsul ellenzik azok megkeresztelését, a szentségek vételéből kizárandók, s ha a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Post festa.

(Károlyat.)

A színházunk megnyitása alkalmából írott és a pécsi színművészet történelmi fejlődését tárgyazó helybeli a fővárosi hírlapi cikkeket olvasva, arra a tapasztalatra jutottam, hogy azok részben felületesen, tájékozatlan tollal lettek megírva. Pedig talán érdemes volna e témával bővebben is foglalkozni, talán megérdemli a pécsi régi színeszet, hogy a róla historiografice írók ne tekintsek a régi kort a mostani állapotokhoz vezetett korhadt hidnak, amely csak arra való már, hogy az idő egészen megegye! A pécsi régi színeszetnek van elég olyan érdekes alakja, nevezetes pontja, akik és amelyek megérdemlik, hogy föllebbentsük róluk a porlepte, molyette takarót.

Egyik-másik pécsi lap vezér- és tárcacikkeiben emlékezik meg a korábbi pécsi színeszetről; a fővárosi lapok pedig rövidebb-hosszabb riportokban írják meg a megelőző pécsi színművészeti viszonyokat kapcsolatosan a jelenlegi nemzeti színház megnyitásának ünnepélyével.

A „Magyar Hírlap“ f. évi október 5-iki, szombati számában szintén referál az új pécsi színház ünnepélyes megnyitásának aktusáról s egy füst alatt előszedi a feledés homályából a régi pécsi színgazgatókat is, illetve ezek közül azokat, akik saját ki-

küldött külön tudósítójának épp eszébe jutottak. Reszlerrel, Szigetiről, meg Károlyiról is főlemlíti, hogy még operai előadások is voltak egyidőben Pécs városában. De hogy kik voltak azok a szerencsétlen vállalkozású színészdirektorok, kiknek agyában az itteni operai előadások ideája megfogamzott: arról hallgat a riport. Pedig hát rosszul eshetett egyvalakinek ez az agyonhallgatás és kétszerte jobban fájhatott neki, mert eltekintve attól a csekélyke körülménytől, hogy ennek az egyvalakinek vagyoni bukását jórésben ezek a pécsi operai előadások okozták, — még az illető volt színészdirektor manapság is köztünk él; városunkban a kir. ítélőtábla másolószobájában rója a sorokat.

Sokkal jobban ismerik nálunk Bogyó Alajost, semhogy ki ne lehessen találni, kiről akarok most megemlékezni.

Thália új csarnokának megnyitása okozta örömben, az öröm mámorába de hogy akarok ürmöt csöpögtetni e soraimmal, midőn az úgynevezett illetékes köröket Bogyó Alajosra ezuttal figyelmeztetni bátorodom: csak arról akarok őket meggyőzni, hogy az elismerés és a tisztességadás nemcsak a jelent, hanem a multat is megilleti. Tapsojunk, ha megérdemlik, a mostaniaknak is, de ne menjünk el néma közönnyel az uttorók rokkant alakjai mellett se.

Bogyó Alajos igazgatása alatt működött Pécsen — talán nem túlzok, ha kimondom — az első nagyobb szabású, igazi művészi nivón álló s elfogadható operai társulat, melyben a magánénekeseken kívül tizennégy férfi és ugyanannyi nő karénekes énekelt. Bogyónál voltak: Balásné Bognár Vilma, Gerecsné,

Dálnokiné énekesnő; Láng Fülöp baritonista, Bokor bassista, Fekete és maga Bogyó tenoristák. Balásnének fizetett 600, — Dálnokinének 300, — Gerecsnének 400, — Lángnak 500, — Feketének 250, — Bokornak 150 forintot havonként. A színrehozott operák közül csak néhányat említek: Zsidónő, Dinorah, Tronbadour, Mártha, Sevillai borbély, Bánk-bán, Hunyady László, Tell Vilmos, Ördög Róbert, Traviata, Borgia Lucretia stb.

Ez pedig az 1882-ik esztendőben volt Pécsen, mikor sem a kolozsvári nemzeti, sem egyetlen más vidéki színházban operákra szervezett társulatról még csak szó sem volt. Pécsen is csak Bogyó Alajos áldozatai tették lehetségessé az operai előadások tartását, ki azelőtt maga is a nemzeti színház kiváló dalművésze lévén, felhasználta a vele baráti viszonyban élő fővárosi elsőrangú énekesek és énekesnőknek a budapesti nemzeti színház akkori intenzívásával a szerződötetésük körüli differenciákból folyó összekocanását, — lehvta őket mihozzánk mesés nagyságú gágék mellett operát énekelni! . . . Persze, mert a jó Bogyónak több volt a lelkesedése, mint a kétszerkedője! . . .

Legyünk méltányosak, legyünk igazságosak. Ismerjük be, hogy rut hálátlanság volt a kir. ítélőtábla ősz diurnistája fölött a most lefolyt színház-megnyitási ünnepségek örömszajában egyszerűen naprendre térni s őt mint a pécsi volt színészdirektorok

bánat jelei nélkül halnának meg, egyházilag el nem temethetők.

2. A délutáni esküvők, melyek eddig csak a városi lelkészek által voltak engedély nélkül teljesíthetők, különbség nélkül az egész egyházmegyében megengedettek.

3. Az a rendelet, mely szerint a 16 éven aluli leányok püspöki engedély nélkül házasságra nem léphetnek, elesik, tekintet nélkül korára, ha egyszer a polgári törvény rendelkezéseinek eleget tett, összeadható.

4. Az eddig szokás ellenére a dispensatiót szorgalmazó kérvényekre ezentul nem teendő 50 kr. bélyeg.

5. A pusztán polgári házasságból született gyermekek — hacsak pápai dispensációt nem eszközölnek ki — az egyházi rendet fel nem vehetik.

6. A vegyesházasságok csak nyomós ok s az egyház által megkívánt biztosítékok mellett engedtetnek meg.

Ezen biztosítékok pedig:

a) az összes gyermekeknek a kath. vallásban neveltetése;

b) ha a nem katolikus fél a katolikus házastársat szabad vallásgyakorlatában nem fogja akadályozni;

c) a kath. fél azon szándéka, hogy a nem katolikus házastársát a kath. hit egyedül való igaz voltáról fogja meggyőzni;

d) mindkét jegyes részéről a komoly ígéret, hogy — a nem katolikus fórum teljes kisérásával — csak kath. szertartás szerint fogják házassági beleegyezésüket kinyilvánítani.

A vegyesházasság tehát csak azon esetben jöhet létre, ha a szülők gyermekeik vallási hovatartozását feltüntetve, a polgári törvény értelmében történt előleges meg egyezés még a polgári házasság megkötése előtt mutatattik be a kath. lelkésznel.

Ettől eltérés csak rendkívüli esetben fog törtenhetni.

7. Minthogy a pusztán polgárilag kötött házasságok egyházi fórum előtt nem érvényesek, áttérések esetében a házasság egyházilag megáldandó.

8. A születések, halálozások és esketések anyakönyvi másolatai az egyház megyei archívum részére évenként elkészítendők.

9. Anyakönyvi kivonatok ezentul is kiadandók, még azon esetben is, ha ezek a megkövetendő polgári házasság céljából kéretnek.

10. Gondoskodva van arról is, hogy a házasságlandók költségeit megkimérendő, ne legyenek kénytelenek két példányban kivenni születési, vagy halálozási anyakönyvi kivonatot, egyet a civil, másikat az egyházi fórum részére. Hanem elégséges lesz egy példányban is.

A telekkönyvi betétszerkesztés.

A telekkönyvi betétszerkesztés, mely Pécs sz. kir. városban ez idő szerint folyamatban van, egyike azon munkálatoknak, mely nemcsak állami szempontból, hanem kiválólag az egyes birtokosok részéről általában az egész országban kívánatos. Míg egyfelől a netáni helytelen eredeti telekkönyvi felvétel és az egyes birtokosok indolentiájából eredt mulasztások a telekkönyvi betétszerkesztés folyamán helyrehozhatók, más felől a birtokrésztelteknek műszakilag ki-

legelsőjét az illető helyeken és közleményekben még mint legutolsót sem fölemlíteni! Ismerje be a pécsi theatre-parét rendező bizottság, hogy bizony vastag tapintatlanság volt Bogyót, — azt az embert, ki ezreit, vagyonát áldozta föl annak idején a pécsi Múzsának, — a megnyitási ünnepségre egy tiszteletjeggyel meg nem invitálni! Pedig hej, de sok potyajegyet pocskoltak el! Egy talán került volna az öreg baleknek is!?

Fortuna kokett, csalfa fehérszemély. Ma rád mosolyog, holnap talán a szemed közé nevet gunyosan. Vajh' gondolta-e a dallamos operák fülbemászó hangu tenoristája, hogy ő ugyanazon a helyen, hol valamikor a csengő zsongó áriáival eksztázisba ragadt színházi publikum tapsviharában uszott, vajh' sejtette-e, hogy tizenöt esztendő múltával azon a helyen fogalmazványok purizálgatásaival tölti majd napjait?

Bogyó Alajosnak, mint színészdirektornak, Pécsen elvitázhatlan érdemei vannak. Ne keserítsük el hát az öregot az iránt, eddig is tanusított rideg közönyünkkel, hanem adjuk meg neki ott és amikor dukál: az elismerést, az érdemet! Az elismerés és a tisztességadás nemcsak a jelené; a multnak is adjuk meg, a mi multé.

Most pedig öreg barátom, ne haragudj, hogy így mehercehurcáltam a nevedet!

Bérczy Károly.

tüntetett tőrfogatának és tiszta jövedelmeinek telekkönyvi bejegyzése által a közhitel és ebből kifolyólag a birtok értékében emelkedik és a tulajdon biztonságában nyer. Ez által az állam kevésbé és jobban a birtokosok részesülnek előnyben. Igen so: birtok van használatban, melyeket rendes törvénykezési eljárás mellett a birtokos jogilag a legnagyobb áldozattal sem képes tulajdonának mondani, telekkönyvileg nevére iratni; és igen sok olyan birtok van tkvileg felvéve, a mely már ez idő szerint nem is létezik. (p. o. ha elhordta ismeretlen helyre a viz, vagy földomlás következtében megszűnt). Mindezek és ezeken kívül sok más zürzavaros telekkönyvi állapotnak tisztábazozatala a tkvi betétszerkesztési eljárásához tartozik. Ezen eljárás által kevés utánjárás mellett az ugynevezett holt birtokok a forgalomnak átadatnak s ebből az államnak csupán a későbbi tkvi beadványozás folytán felhasználandó bélyeg és illeték hoz jövedelmet, szemben azon előnyvel, melyet a tkvi betétszerkesztéssel forgalomnak átadott ingatlan hitelképessége és a tulajdon jog telekkönyvi bejegyzése feltétlenül biztosít. Alkotmányos életünk óta kevés oly törvény hozatott, mely annyi előnyvel bírna a birtokosokra nézve, mint a tkvi betétszerkesztésre vonatkozó törvények és rendeletek. A midőn tehát valamely városban vagy községben a tkvi betétszerkesztés folyamatba tétetik, a birtokosságnak oda kell törekedni, hogy birtokviszonyai a tényleges állapothoz képest rendeztessegenek.

Ha megvan még Magyarország népének azon betegsége, hogy addig, míg az alkalom megadva nincs, sopánkodással tölti idejét és akkor, midőn alkalom kínálkozik, a megdondolás vagy idegenkedés terére lép, nem törődve a következményekkel — ha van még egyének, kik saját érdekük előmozdítására hivatalos meghívásra sem jelennek meg ott, hol talán néhány felvilágosító szóval az unokák unokájáról is elháríthatnák a bajt és kellemetlenséget, ha ezen népbetegség a tkvi betétszerkesztéssel szemben érvényre jut, akkor semmi, vagy csak nagyon kevés eredmény lesz elérve a munkálattal.

Hogy a közérdekeltség felköltessék, egy példát hozok elő: Az 1858. évben egy birtok telekkönyvileg felvételét Nagy Pál nevére, ki az 1863. évben ismeretlen helyre eltávozott, miután birtokát az akkor szokásos módon írásbeli szerződés nélkül eladta Kis Jánosnak. Kis János a kérdéses birtokot tovább adta az 1870. évben Haber Andrásnak, ki előregedvén, birtokát átadta gyermekeinek oly formán, hogy a kérdéses birtok eldarabolás mellett $\frac{1}{2}$ részben Haber Jánosnak, $\frac{1}{3}$ részben Haber Ilonának és $\frac{1}{3}$ részben Haber Bálintnak jutott, kik ez idő szerint azt békésen és háborítlanul birtokolják. — Ez esetben egy a városi polgármester, vagy községekben az előjárás által kiállított helyhatósági bizonyítvány és a még életben lévő Haber András szóbeli nyilatkozata elégséges arra, hogy a birtok a tényleges birtokosok nevére átírassék. — Már ezen a tkvi betétszerkesztési eljárásban gyakori esetet sem lehet rendes törvénykezési eljárás mellett, csak igen nagy áldozattal, tisztába hozni. Ennél sokkal komplikáltabb esetek is felmerülnek, melyeknek tisztába hozatala végett első sorban az érdekelteknek kell a tkvi betétszerkesztésnél megjelenni, hol a szükséges utasítással ellátva lesz. Az eljárás során olyan hibákra is akadni, miket az érdekeltek még tavolról sem sejt, úgy a magán mint a közérdek szempontjából ajánlatos tehát, hogy minden birtokos birtokainak tárgyalása végett a meghívásra, esetleg meghivas nélkül is jelentkezzenek.

Altalánosán tudva van, hogy Pécs sz. kir. város beiségeről sem a tkvi hatóságai, sem a városi mérnöki hivatalban, a kataszteri térképen kívül más térkép nincs. A telekkönyvi helyszínelés alkalmával a birtokos nevére felvételét tehát egy olyan ház egy eszményi helyrajzi szám alatt, a melynek sem tőrfogata, sem helyi fekvése megjelölve nincs. Ez idő szerint tehát meg nem állapítható azon birtok a tkvi hivatalban, mely a jogosult tulajdonát képezi. A telekkönyvi betétszerkesztési eljárásnál mindenkinek mindentéle birtoka megállapítva lesz, s hogy ez pontosan eszközölhető legyen, az egyes birtokosok által minden birtoknál a szomszédok is megnevezendők; ez által élesen ki fognak tűnni azon hibák és mulasztások, melyek esetleg az eredeti felvétel alkalmával vagy a birtok esetleges megosztása és átírása alkalmával elkövetve lettek. Azért még annak is, ki birtokát teljesen rendben véli, szükséges a tkvi betétszerkesztésnél megjelenni, hogy ez által első sorban megbizonyosodjék birtokának rendben állásáról, másodsorban pedig, hogy megnyugtassa a betétszerkesztő közegeket a munkálat alapos voltáról.

Arra hogy minden birtok a tényleges birtokos tulajdonául tekintessék, illetve, hogy a tulajdonjog telekkönyvileg bejegyztesse, az alkalom a betétszerkesztési eljárás folyamán megadva van a bélyeg és sok más egyéb költség mellőzésének előnyével. Nagy hátránnyal fog birni minden mulasztás, ha ez az érdekeltek részéről követetik el és talán törvényes eszközökkel helyre hozható sem lesz, mert az 1892. évi XXIX. t. cikkhez kiadott utasítás határozottan tiltja ezen törvény alkalmazását ott, hol a

tkvi betétszerkesztési eljárás folyamatban van, vagy már megtörtént és mert egy század is el fog telni, míg Pécsen és illetőleg Baranyamegyében hasonló birtokrendezési munkálat újból folyamatba tétetni fog.

Czibula János.

Hírek.

Pécs. 1895. október hó 9.

— (A városi igazoló bizottság.) Tegnap tartott ülésén határozatba ment, hogy legtöbb adót fizetők 1896. évre érvényes névlajstromát illetőleg f. hó 10., 11. és 12. é. n. 3—5 óráig a főjegyzői hivatalban ülést tart, a mikor is a névlajstromba bevett képviselőket igazolják. Ezután pedig 15 napon belül a névjegyzék a főjegyzői hivatalban megtekinthető lesz, s ellene a felszólalások esetleg megtehetők. Ily értelemben Krasznay Mihály kir. tanácsos, igazoló bizottsági elnök ma felhívást is bocsájtott ki.

— (A jótékony nőegylet táncmulatsága.) A pécsi jótékony nőegylet — mint lapunkban nemrég jeleztük is — f. hó 13-án, azaz vasárnap az egylet saját helyiségében (Deák-utca) táncmulatságot tart. A rendezőség mindent elkölve a mulatság sikerének biztosítására, ami — reméljük — nem is fog elmaradni.

— (Kinevezés.) Az igazságügyminiszter Grecsek Ede szegvárdi törvényszéki joggyakornokot a törökbecei járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

— (Pályázat.) A pécsi kir. törvényszék területén levő dárdai kir. járásbírósnál rendszeresített segédtelekkönyvvezetői állásra a kir. törvényszék pályázatot hirdet. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a kir. törvényszék elnökéhez.

— (A második polgári házasság.) A pécsi anyakönyvvezetői hivatalban ma volt a második polgári egybekelés. Egy cigányparra adta rá Majorossy főjegyző az állami áldást.

— (Hét születés, három halálozás.) A pécsi anyakönyvvezetői hivatalban ma hét születés lett bejegyezve a születettek anyakönyvébe és három halálozás a halottak anyakönyvébe.

— (Razzia.) A rendőrség tegnapelőtt éjszaka razziaát tartott s 14 kétes egzisztenciájú egyént, vegyest urakat és hölgyeket, fogdosott össze, kiket illetőségi helyükre fog utaztatni. Ez alkalommal felhívjuk a rendőrség figyelmét, hogy ha már minden szűk utcát, kocsmát és meszes gödröt felkutat, nézzen be az ujszínház padlására is, a hova — mert minden ajtó tárva-nyitva van, — sereggestül lopózkodnak éjjeli szállásra a kétes egzisztenciák. Lapunk szerkesztőségének egyik tagja, mikor a napokban egy este a padlást megtekinteni fentjárt, csak úgy hempergetek le a lépcsőkön előtte a csavargók. Ez pedig, hogy a padláson ily szálló legyen, legalább is tűzbiztonsági szempontból közveszélyes.

— (Terjed a sertésvész a járásban is.) Mint a délutáni órákban értesülünk, a sertésvész már a pécsi járásban, Árpádon is fellépett s ma e tény hivatalosan konstatáltatván, a járás zár alá vétetett.

— (Elveszett pénztárca.) Ha a pénztárca — üresen veszett volna el, nem kerülne bele ide az ujságba, de mert 230 frttal terhelve veszett el, hát igenis kiírjuk. Kiírjuk pedig annál inkább, hogy hivatkozunk rá, hogy egy társasági pénzeszedő, egy szegény becsületes ember vesztette el azt pénzeszedés közben. A becsületes megtaláló adja át a tárcát a rendőrségnek.

— (Tánciskola.) Félreértések kikerülése végett közöljük, hogy Herczenberger bácsi két rendbeli tánckurzust tart az idén: és pedig az egyiket felnőttek számára, mely október hó 16. án veszi kezdetét úgy a délutáni, mint az estéli társaságoké, a gyermekek táncoktatása pedig a betöltött 8. ik évtől egészen a 12. ik évig november hó 3. án kezdődik.

— (Elveszett karék.) Ma déiben elveszett egy női karékul szolgáló aranylánc, közepében arany remontoir órával 140 frt értékben. A megtalálót felhívja a rendőrség, hogy nála jelentkezzenek.

— (Elhalasztott végtárgyalások.) Hornig Jakab és társai ellen közokirathamisítás büntette, — Kozári János ellen pedig súlyos testi sértés vétsége miatt ma tartotta volna a pécsi kir. törvényszék büntető tanácsa a végtárgyalást; azonban mind a két ügyben el kellett azt napolni, mivel a vadlótak újabb tanuk beidézését kérték.

— (Szerencsétlen befőtt-eltevés.) Általános részvételt keltő szerencsétlenség történt Kaposvárott a Pirhoffer-családban, mint levelezőnk írja. Pirhoffer Károlyné és leánya, Ida, ki épen jegyben jár, befőttes üvegek lekötözésével foglalkozott. A dolgozó közben a leány az asztalon álló égő lámpát véletlenül feldöntötte s az égő petróleum ruhájára omlott és egy pillanat alatt lángba borította. A megrémült anya nem birt leányán segíteni s az oly nehéz égési sebeket szenvedett, hogy életbenmaradásához nincs remény.

— **(A megfőtt gyermek.)** Borzadalmas szerencsétlenségről ad hírt kaposvári levelezőnk. Ugyanis ott a napokban Nagy Jánosné munkás-asz szony fűrdőt készített csecsemő gyermekének. A forró vizet kiöntvén a teknőbe, míg az hült, átszaladt a boltba bevásárlást tenni, a csecsemőt nyolc éves kis leánykájára őrizetere bízva. A lány azonban segíteni akarván anyjának a fűrdetésben, fogja a kis gyereket és beletette a forró, párolgó vízbe. És a gyenge kis teremtés a vízben valóságosan összefőtt s oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy rövid kínlás után meghalt. Az ügyben megindították a vizsgálatot.

— **(Kutyák baja.)** A Katalin-utcán egy kutya hat kutya-cimboráját megmaria. Mind a hatan összefogdostattak és a gyepmesteri telepre vitettek ki megfigyelés végett, hogy vajon nem-e veszett az ő marakodó cimborájuk s nem-e kell mind a hetüket lebunkóznia.

— **(Nagy az én rózsám ereje.)** Suhajda József napszamosról is elénekelhette ezt a nótát az ő babája, különösen akkor, ha Suhajda Józsi felöntött a garatra. Már pedig, mivel Suhajda Józsi sokszor fel szokott a garatra önteni, hát a babája is sokszor elénekelhette eleddig ezt a nótát. A mit azonban nem fog ezután jó darabig énekelni, mivel Suhajda Józsi nem mutogatja az ő nagy erejét más, ha csak nem a kir. ügyészség börtönablakának vasrácsán, a min belüli ma már üldögél szegény egyedül, magában. Ugy történt ugyanis a dolog, hogy Suhajda Józsi tegnap megint felöntvén a garatra, megint mutogatta az ő nagy erejét. Még pedig a házigazdáján, Pál Józsefen akarta azt kipróbálni, a ki azonban rendőroket hívott segítségül. Ezek aztán, mikor megjelentek, Suhajda Józsi ugyan nem borult sírva a babája nyakába, de annál inkább megjuhászodott és ment befelé a rendőrök előtt a dutyiba, honnan ma az ügyészséghez kísérték át.

— **(A tolvaj „testvér“.)** Kint a bányatelepen történt. Egy munkás Hrabanovics Gyurka, panaszt tett a rendőrségnél, hogy a társa Németh Bódi csunyául meglopta. Ott vizitelt nála vasárnap s miután az éjszakát átmulatták, a cimborá reggel kolbászt és kenyeret hozatott reggelire. S azt mondta neki:

— Add ide a bicskádát testvér.

Ó meg, a ki éppen a fejét szellőztetni, a hideg levegőre akart menni, vissza szolt a küszöbről:

— Ott van a mellényzsebemben a fogason. Nyulj be és vedd ki.

A „testvér“ kivette a mellényzsebből a bicskát. De ott volt Hrabanovics ezüst órája is, az is kezébe akadt. Hát azt is kivette, s ezt Hrabanovics csak akkor vette észre, mikor a „testvér“ már odébb állt. Ezért aztán annyira megnehezelt, hogy feladta a rendőrségnél a tolvaj „testvért“-t, kivel majd a bíróság végez.

— **(Meleg étel.)** Mikor a patacsi pógár már tuladott a hetivásáron a holmiján, oldalbordájával ő is nekivág a vásárnak a gyerekek számára egyet mást bevásárlandó. Nézi ezt, nézi azt, mind drága, nem tetszik neki. Végre a hentesek közé keverednek s az atyafiaknak szemet szur a kocsonya.

Mégis szólal az asszony:

— Vegyék hát kee egy tányér kocsonyát nekik. Ugysem ettek már egy hete meleg ételt.

— **(Mire volna jó a polgári házasság?)** Hogy a polgári házasságról milyen fogalmuk van egyeseknek, mutatja a következő eset is, mely az egyik vidéki anyakönyvvezetői hivatalnál esett meg, a hova beállított Szabó Gergely munkás ezzel a panaszszal.

— Kérem átosságval, megszökött az asszony!

— Megesett az már mással is — mondja jó kedvűen az egyik tisztviselő.

— Igón ám, de nem az én asszonyom szökött meg, hanem másé.

— Hogy hogy?

— Hát rám bízta a Bunda János, mikor ki ment Amerikába, hogy vigyázzak rá, míg visszajön. Vigyáztam is, mint a két szemem világára de mégis megszökött. Kérem tisztelettel, most állítsák vissza.

— Hát miért ugrott meg?

— Miért? Hm, hát azért, mert azt mondtam neki, hogy felejtse el az urát, a kivel a pap előtt kelt össze, azután esküdjék meg velem itt a tekintetes ur előtt polgárilag, tisztóssággal, mivelhogy én liberális embőr vagyok.

Az anyakönyvvezető megmagyarázta, hogy ő sem elő nem állíthatja Bunda Jánosét, sem össze nem esketheti a panaszossal, mire Szabó Gergelyből nagy önértéssel tört ki az önérték:

— Hát akkor mi a fityen-fityegő fity fityről jó az a polgári házasság.

— **(Meglopott cigány.)** Beállt a lengyeli táviráda-hivatalba Pali, a lengyeliek saját külön Faraó ivadéka. S így kezd panaszkodni:

— Csókolom a kezsit, lábát, kedves jó ténsurám, nágy a bajom. Ellopták azs éjjel válámi gazsemberek a lovamat.

— De hát nem itt kell azt én nálam jelenteni, Palkó. Felelt neki a távirótiszt.

— Tudom, tudom. De még izzaszt gondoltam, hátha ezsen a dróton meg lehetne válábhogy fogni a gázs tolvajokat. — Nem lehet az, Pali. Hanem jeleentsd be a csendőrségnél. Vidd el magaddal a passzust is a lórol s aztán majd a csendőrök veled együtt szépen felhánnyák a falut, meg a határt s meglesz a lovad!

Fejvakarva feleli erre a cigány:

— Hisen jól van, há másképp nem lehet. Elviselem a passust a naccságos csendőr uráknak, de én nem megyek velük egy uton, mert azt hisi a falu, hogy megint rossz fát tettem a tűzsre!

Művészet, irodalom.

— **Az első drámai előadás.** Tegnap, kedden, este volt alkalmunk a pécsi színház drámai személyzetének bemutatkozását látni. És e bemutatkozás, előre is mondhatjuk, nem a legszerencsésebb volt. Bizonyára oka ennek az idegenizés, a mi társadalmi szokásainknak, a mi lelkivilágunknak éppen nem megfelelő darab, melyben e bemutatkozás történt. Végezzünk tehát először ezzel. Még pedig igen röviden tehetjük ezt. José Echegaray, a híres spanyol bölcselkedő színművész, irt egy nagyon jó, a világ összes színpadára odaillő színművet, a „Nagy Galeotto“-t. Ebben is — természetesen — spanyolok a szereplők, spanyolok a nevek, a színhely és mégis mindnyájan együtt érzünk, együtt gondolkodunk és együtt itélünk vele. Igen, mert a „Nagy Galeotto“ típus alakjai közöttünk élnek, közöttünk járnak, egy szíval, az életből valók. De mit csinált Echegaray az ő „Bernardo Montilla“-jával? Kiragad az életből egy embert, egy individuumot, a kinek mindenki mástól elütő nézetei vannak férfinézetéről, elégtételről, boszúállásról és bocsánatról s mellé állít partnernek egy ingadozó és érthetetlen jellemű asszonyt, egy csél-csap férjet, meg egy rajongó kis feleséget s megcsináltatja ezekkel a drámát csak azért, hogy a bölcséleti eszmékkel és naiv idealizmussal tölt lelkű Montilla ur elmondhassa az ő nézeteit a szelerekről, a botránnyokról, a boszúállásról (lásd fentebb.) Az egész darab meséje pedig az, hogy Bernardo Montillát megcsalja az ő bálványozott felesége Inez, Ricardoval, a kit meg Lujza, a neje szeret rajongással. Montilla boszúból Lujzát és ennek ártatlan barátját, Gonzalot teszi ki a botránnyak, mint titokban szerelmeskedő parocskát. Majd megbanja tettét, akkor párbajban ad és vesz elégtételt don Ricardoval szemben; ezt megsebesíti s ő maga pedig megbocsájtólag öleli keblére a bűnös Inezt. Már most tessék elképzelni a hatást: az igazán szerető asszonyt megsebesült — és a darab izgalmi közben donjuanokodását százszor megbánt s feleségéhez igaz szívvvel visszafordult — férje mellett s a bölcselkedő höst, a mint keblére öleli a hűtlen nőt, ki most is a megszárt szeretőért ejti könyeit.

Nem esoda hát, ha még Peterdi Sándornak (Bernardo Montilla) remek ábrázolása, hévvel telt és jól színezett előadása sem bírta mindenütt ébren tartani a közepes számú közönség érdeklődését. Nem, mert ő az alak természetéhez híven játszott, s maga Bernardo Montilla sem — természetesen. A végjelent például, mikor — és a nagyzó s bölcselkedő Montillához igen híven — keblére hívja megbocsájtón a bűnös asszonyt: csaknem komikus volt Inezt K. Breznay Anna adta: sok helyen igekezett, de nem volt meg benne a tévedt nő heve és bűnös szerelméhez való törhetetlen ragaszkodásának ereje. A szerepet pedig inkább eldeklamálta, mint játszotta. R. Balogh Etelek szerencsés estéje volt. Hévvvel és lelkes igazsággal játszotta meg az egész darabban egyedül érthető jellemű alakot, Lujzát. Kapott is nyílt színen tapsokat és kihívást. Mészáros Lajos (don Ricardo Alcaras) egy kissé elvetette a súlykot az I. és II. felvonásban: nagyon is rossz és könnyelmű férjnek akart bemutatni. A III. felvonásban azonban elemében volt és szépen játszott. Balla Kálmán, ki a Deus et machina szerepére kárhoztatott jámbor Gonzalot, a jó barátot adta, kifogástalanul felelt meg szerepének. A darab szép jambusait máskor kevésbé fülsértő hangon szeretnők majd végigélni. (➡➡)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 9-én.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülésben megszavazták a mezőgazdasági javaslatot második felolvasásban. Ezután Gajary és Terényi előadása mellett vita nélkül elfogadták a szarvasmarha tenyésztés és a Közép Duna szabályozásáról szóló törvényjavaslatot.

Bánffy b. válasza Ugron interpellációjára elmaradt mert Bánffy b. Gödöllőre utazott kihallgatásra.

TÁVIRATOK.

— **A király utazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ó felsége f. hó 13-án reggel utazik Zágrábra Gödöllőről külön vonaton.

— **Elmaradt párosviaskodás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Uray Imre Visontai megbízottjai előtt kijelentette, hogy nem akarta tegnapi beszédjében sérteni és így nem lesz párosviaskodás.

— **Háskutatás a „Pesti Napló“-nál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A királyi tábla Ábrányi Kornél ismeretes ügyét vétségnek minősítette és büntetését öt hónapi fogságban állapította meg, Barna Izidort három, Braun Sándort két hónapi fogházra ítélte. Oszoly volt miniszteri díjnokra nézve az első bírósági ítélet helybenhagyatott.

— **Jóteköny hagyomány.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Butyinkay Gábor krasznamihályi földbirtokos 50.000 forintot hagyott végrendeletileg a budapesti József fu-árvaház javára.

— **A cár nem megy Franciaországba.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Times“ párizsi levelezője Lobanov herceggel beszélgetve, az utóbbi kijelentette, hogy sem a cár, sem más magasabb egyén nem gondol a Franciaországba való utazásra. Ilyen hír teljesen alaptalan. A cár figyelmét teljesen leköti a cárné legközelebbi lebetegedése.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolvas szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Vadászati bérlet hirdetés.

A baranyamegyében **Pécsvárad, Várkony, Varasd, Vasas, Ráczmecske, Feked és Véménd** községek határaiban fekvő közalapítványi erdőkben

gyakorolható vadászati jognak

1896. évi január hó első napjától számítandó 6 (hat) év tartamára leendő bérbeadása iránt **f. évi november hó 11-ik napjának déli 12 órájakor az alulírott Erdőgondnokságnál** zart ajánlati verseny tárgyalás fog tartatni.

1. A vadászterület három csoportba osztott. Az első csoportot képezi a **Pécsvárad, Várkony, Varasdi** 2485 holdnyi erdő, a második csoporthoz tartozik a **Ráczmecske, Feked, véméndi** 4308 holdnyi erdő, a harmadik csoporthoz tartozik a 834 holdnyi **vasasi** erdő.

2. A vadállomány vaddisznó, őz, nyul, róka, szalonka.

3. Az 50 kros bélyeggel ellátott ajánlathoz az első csoport után tizenöt (15) forint, a második csoport után husz (20) forint és a harmadik csoport után tíz (10) forint bánom pénz csatolandó és **femti napon déli 12 óráig az Erdőgondnokságnál** benyujtanló.

A mindenik csoportra külön-külön beigérendő évi bérösszeg szám és betűkkel kiírandó, és kijelentendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és elfogadja.

A csoportok egyikére vagy másikára is lehet ajánlatot tenni.

4. Az ajánlatok közti szabad választás, valamint azoknak visszautasítása a nm. vallás és közoktatásügyi miniszteriumnak tartatik fenn.

Később érkezett vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

5. A feltételek a nm. vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium X-ik erdészeti osztályában (V. ker. Hold-utca 8. szám) valamint alulírott Erdőgondnokságnál betekintheők.

Pécsvárad, 1895. október hó 6.

A közalap. kir. Erdőgondnokság.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

16185. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár és csatlakoztatott Kovács Bali Mihály somogyi lakos végrehajthatóknak, Szolga János és neje Kis Róza, Dézsi József és neje Merk Katalin, ugy Pápa József szabolcsi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 150 és 332 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyben a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Szabolcs község határában fekvő, a szabolcsi 16. sz. betétben felvett + 125. hszs. ingatlanra 39 frt, a szabolcsi 13. sz. betétben I. 1-10. sorsz. urbéri birtokra 882 frt, a szabolcsi 15. sz. betétben felvett + 1. sorsz. 4/490-ed rész ingatlanra 9 frt és a + 2. sorsz. 4/610 ed rész ingatlanra 8 frt és végre a szabolcsi 14. sz. betétben felvett 17/1. hszs. 178. sz. ház, udvar és 17/2. hszs. kertre 403 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi október hó 24-én d. e. 9 órakor Szabolcs község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át vagyis 3 frt 90 krt, 88 frt 20 krt, 90 krt 80 krt, 40 frt 30 krajcsárt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1895. évi július hó 25-én. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Vodicska Ferencz
kir. törvényszéki albiró.

1522. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 17827. számú végzése következtében, Dr. Áronffy Rókus ügyvéd által képviselt, Daempff Imre javára, Caonka István ellen 385 frt 74 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás utján felül és lefoglalt és 2883 frtra becsült szobabutorok, felszerelések, lovak, kocsik, faneműek és lovardából álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 21040 1895. sz. végzése folytán 210 frt 74 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi január hó 1. napjától járó 6%, kamatai és pedig összesen 54 frt 65 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig **Pécsett, Indóház-utca 24. sz. a. leendő eszközlésére 1895. évi október hó 10. napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsett, 1895-ik évi szept. hó 22. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Siptár Lajos

a kölcsön segélyző-egylet pénztárnokának
amerikai szőlőtelepén Pécsett

1895. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők
kerülnek eladásra.

Gyökerező vesszők:

válogatott, nagyrészt ojtásra is alkalmas kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

60.000 drb	Rupestris Monticola	ezzenkint	250.000 drb	Solonis	ezzenkint
12.000 "	Rupestris Metallica	65.- frt	50.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj)	25.- frt
55.000 "	Solonis	40.- frt	40.000 "	Riparia selecta (válogatott faj)	12.- frt
25.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj)	25.- frt	75% portalis		10.- frt
30.000 "	Riparia selecta (válogatott faj)	20.- frt			

Sima vesszők 45-50 cm. hosszúak:

250.000 drb	Rupestris monticola	40.- frt
25.000 "	Rupestris metallica	40.- frt

A megrendelésnél 50% előleg küldendő be, s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítő k¹ Tavasz szállításkor ezzenkint 2 frt teletetési költség is fizetendő.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számíttatik.

És végül a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni:

M. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő Pécsett.

344/1895. szám.

Bizonyítvány.

Mely szerint bizonyítatik, hogy Siptár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepe magas, száraz és köves hegyen fekszenek, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem túlvastagok, de annál fásabbak, vékony belűek, sűrű izületűek s tökéletesen megérik, s így könnyen és biztosan gyökeresedők. — Továbbá bizonyítatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak telepítve

Pécsett, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.
kir. szőlőszeti felügyelő. (Alajos-utca.)

A gazdák tejcsarnoka

ertesíti a n. é. közönséget, miként

a központi elárusító helyisége

1895. évi október hó 1-től a **Loewy-féle** palotába lett áthelyezve.

Hirdetések jutányos áron
vétetnek föl kiadóhiva-
talunkban.

Schönwald Imre

vizsgázott óras-, ékszerész- és látszerész

Pécsett, Király (fő) utca a Hattyu épületben.

A színházi idény megnyitása alkalmából van szerencsém a n. é. közönség becses tndomására juttatni miszerint **Párisból** a legujabb divatu, remek szép kivitelű **színházi fekete bőrrel** bevont, aranyozott, teknősbékacsont, elefántcsont, aluminium, fekete chagrin bőr, gyöngyház foglalványu, továbbá fényüzési, liliput és kézi színházi legjobb optikai csiszolt üvegekkel ellátott **látcsövek** érkeztek és rendkívül mérsékelt eredeti gyári árak mellett eladatnak.

Egyuttal bátorodom a n. é. közönséget azon körülményre figyelmeztetni, miszerint látcsöveim a legjobb optikai csiszolt achromatikus lencsékkel ellátva és ugy minőség valamint ár tekintetében bármilyen szem látszerésztől forgalomban levő látcsövekben a versenyt felülmúlják.

E szakmába vágó javítások legjobban és azonnal igen mérsékelt áron eszközöltetnek.

Alapított 1870

SCHRÖDER ROB. TH. banküzlete

Budapest, Károly-körút 28. szám.

Fiókok:
Berlin, Hamburg,
Lübeck, Schwerin.

Magyar Osztálysorsjegyeket.

Első huzás 1895. október hó 16-19-ig.

Ebben a sorsjátékban a legmagasabb nyeresemény kedvező esetben

1,000.000 korona.

Az első huzásra szóló sorsjegyek ára:					Mindkét huzásra szóló sorsjegyek ára:				
1 egész	1 fél	1 negyed	1 tízed	1 huszad	1 egész	1 fél	1 negyed	1 tízed	1 huszad
20 frt.	10 frt.	5 frt.	2 frt.	1 frt.	40 frt.	20 frt.	10 frt.	4 frt.	2 frt.

Fiókaiban legutóbb is különféle osztál sorsjátékokból nagy nyereseményeket fiztettem ki vevőimnek, köztük egy 600.000, egy 400.000, négy 300.000, három 200.000 két 150.000 és 100.000 birodalmi márkára rugót s még ezenkívül számos más nagy nyereseményt. — Megrendelési cím:

SCHRÖDER ROB. TH., főelárusító,

Budapest, Károly-körút 28. szám.

Távirati cím:
Lottobank, Budapest.

Vidéki megrendelések pontosan, esetleg postautóval is eszközöltetnek. Postadíj fejében kórek 5 krt, ajánlott levélért 15 krt és nyereseményjegyekért 10 krt küldeni

Tessék a címre ügyelni.

CHEQUE-SZÁMLA
a Pesti magyar kereske-
delmi banknál